

Repertoriumnummer

2013 / 8078

Datum van uitspraak

31 oktober 2013

Roinummer

Uitgifte

Uitgereikt aan

Uitgereikt aan

Uitgereikt aan

op

€
BUR

op

€
BUR

op

€
BUR

Rechtsmiddelen

Niet aan te bieden aan
de ontvanger

Ruimtelijke ordening
stedebouw

Eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

zeventiende kamer
burgerlijke zaken

Arrest

Kopie

Vrij van expeditierecht
Art. 280 2° Wetb. reg.

Aangeboden op

Niet te registreren

met maatschappelijke zetel te
KBO:

appellante,

vertegenwoordigd door Mr.
advocaat te

laco Mr.

tegen het vonnis van de 13^e kamer van de rechtbank
van eerste aanleg te Antwerpen van 15 april 2008,
gekend onder rolnummer

tegen

VLAANSE GEWEST in de persoon van de
waarvan de kantoren gevestigd zijn te

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr.
advocaat te

laco Mr.

Gezien het bestreden vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 15 april 2008, betekend bij exploit van 16 augustus 2012.

Gezien het verzoekschrift in hoger beroep neergelegd ter griffie van dit hof op 10 september 2012, waarbij tijdig en naar de vorm geldig hoger beroep werd aangetekend.

Voorgaanden:

1. Is als rechtsopvolger van eigenares en uitbaatster van twee reclameborden gelegen aan de

De voorgaande feiten kunnen als volgt worden samengevat:

-23 maart 2006: proces-verbaal opgesteld door een gemeentelijk ambtenaar van Haaks op de rooilijn zijn twee reclame-aanplakborden geplaatst tegen een metalen constructie die in de grond gefundeerd is. De totale hoogte van elke draagconstructie, borden inbegrepen bedraagt, +/- 5,00 m met een breedte van +/- 5,20 m. De oppervlakte van elk reclamebord bedraagt +/- 20 m². Thans wordt op beide borden reclame gemaakt.

-de staking van het strijdig gebruik wordt bevolen in het voormeld proces-verbaal;

-24 maart 2006: het P.V. wordt aangetekend verzonden naar rechtsvoorgangster van

-5 april 2006: bekrachtigingsbeslissing van het stakingsbevel van de stedenbouwkundig inspecteur van de Vlaamse Gemeenschap;

-19 april 2006: proces-verbaal opgesteld door een gemeentelijk ambtenaar van doorbreking van het stakingsbevel;

-20 april 2006: kennisgeving van het P.V. aan;

-28 april 2006: bekrachtigingsbeslissing van de doorbreking van de staking van het strijdig gebruik;

-10 april 2007: beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete van 5 000 EUR van de

-26 april 2007: verzoek tot kwijtscheiding uitgaande van de raadsman van

-11 mei 2007: beslissing van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tot vermindering van de administratieve geldboete tot 3 500 EUR;

-13 augustus 2007: betekening van het dwangbevel op verzoek van

-31 augustus 2007: akte van verzet.

2.

De oorspronkelijke vordering strekt ertoe het dwangschrift van 2 augustus 2007 en het dwangbevel betekend op 13 augustus 2007 nietig te verklaren, te horen zeggen dat de beslissing van 10 april 2007 tot het opleggen van een administratieve geldboete van 5.000 EUR en de beslissing van 11 mei 2007 waarbij de geldboete verminderd wordt tot 3.500 EUR, geen grond hebben.

3.

De eerste rechter verklaart de vordering onmetbaar;
De eerste rechter overweegt dat de verkeerde persoon heeft gedagvaard, zodat de bepalingen van art. 860 en volgende Ger.W niet van toepassing zijn.

4.

Het hoger beroep strekt ertoe de vordering van ontvankelijk en gegrond te horen verklaren en het dwangschrift van 2 augustus 2007 en het dwangbevel betekend op 13 augustus 2007 nietig te verklaren.

Het VLAAMSE GEWEST concludeert tot de bevestiging van het bestreden vonnis.

Beoordeling:

5.

heeft binnen de wettelijke termijn verzet aangetekend tegen het dwangbevel, conform art. 157 § 4 DRO (thans art. 6.1.50 § 4 VCRO) dat bepaalt: *"Binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het dwangbevel kan de betrokkene bij gerechtsdeurwaardersexploot een met redenen omkleed verzet doen, houdende dagvaarding van het Vlaamse Gewest, bij de rechtbank van het arrondissement van de plaats waar de goederen gelegen zijn. Dit verzet schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel."*

Het VLAAMS GEWEST houdt voor dat de verkeerde persoon werd gedagvaard: *"Niet de rekenplichtige van het Grondfonds dient gedagvaard te worden doch wel het Vlaams Gewest."*

heeft het verzet houdende dagvaarding, laten betekenen aan:
"Het Vlaams Gewest, in de persoon van

Overeenkomstig art. 82 van de Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen wordt het Vlaams Gewest in rechte vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering en dient zij gedagvaard te worden op het kabinet van de voorzitter van de regering.

Uit artt. 3 en 82 Bijz. W. 8 augustus 1980 blijkt dat alleen het GEWEST (en niet de regering) rechtspersoonlijkheid heeft en in rechte kan optreden. De bepaling van art. 82 naar luid waarvan het VLAAMSE GEWEST wordt gedagvaard aan het kabinet van de voorzitter van de regering, heeft enkel betrekking op de plaats waar de betekening moet gebeuren en niet op de geadresseerde.

In casu werd het VLAAMSE GEWEST gedagvaard, niet op het kabinet van de voorzitter van de regering, maar wel in de kantoren van de Rekenplichtige van het Herstelfonds.

De juiste rechtspersoon werd gedagvaard, maar wel niet op de juiste plaats. Dit betreft echter een relatieve nietigheid, waarbij belangenschade moet worden aangetoond.

Het VLAAMSE GEWEST is wel degelijk verschenen en heeft haar belangen kunnen waarnemen.

Volledigheidshalve merkt het hof op dat het feit dat in de dagvaarding geen melding wordt gemaakt van de bevoegde procesvertegenwoordiger of van het orgaan dat bevoegd is om namens het VLAAMSE GEWEST in rechte op te treden, overigens geen twijfel doet ontstaan omtrent de juiste identiteit van de in casu gedagvaarde persoon, te weten: het VLAAMSE GEWEST.

Het ontbreken van deze vermeldingen in het dagvaardingsexploot wordt door geen enkele wettelijke bepaling gesanctioneerd met de onontvankelijkheid van de vordering.

Het oorspronkelijk verzet van _____ werd ten onrechte ontoelaatbaar verklaard.

6.

Ten gronde:

houdt voor dat er een aantal verzachtende omstandigheden in aanmerking moeten genomen worden omdat zij na het tweede stakingsbevel en voor het opleggen van de administratieve geldboete het reclamebord effectief verwijderd heeft, waardoor de geldboete moet kwijtscholden worden.

Het toetsingsrecht moet aan de rechter toelaten na te gaan of de straf niet onevenredig is met de inbreuk, zodat het aan de rechter staat te onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve geldboete. Hij mag hierbij inzonderheid acht slaan op de zwaarte van de inbreuk, de hoogte van de reeds opgelegde sancties en de wijze waarop in gelijkaardige gevallen

wordt geoordeeld. Dit toetsingsrecht houdt echter niet in dat de rechter op grond van een subjectieve appreciatie van wat hij redelijk acht, om loutere redenen van opportuniteit en tegen de wettelijke regels in, boeten kan kwijtschelden of verminderen.

7.

Het hof stelt vast dat [] beweert dat een onderaannemer, ondanks haar instructies, toch nog een éénmalige aanplakking heeft doorgevoerd, die dan werd vastgesteld bij P.V. van 20 april 2006. [] brengt hiervan geen enkel bewijs en zij heeft blijkbaar ook niet het nodige gedaan om de aanplakking onmiddellijk te verwijderen.

De verwijdering van de borden zelf gebeurde pas op 29 januari 2007, waarschijnlijk om louter commerciële doeleinden.

Gelet op de uiteindelijke verwijdering van de borden, werd de administratieve geldboete verlaagd tot 3 500 EUR. Het hof komt dan ook tot het besluit dat het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van de - verlaagde - administratieve geldboete.

Het hoger beroep is ontvankelijk en deels gegrond.

8.

Overeenkomstig art. 1017 Ger.W. zijn de gerechtskosten ten laste van de in het ongelijk gestelde partij. [] is gelet op de ongegrondheid van het hoger beroep de in het ongelijk gestelde partij.

Het VLAAMSE GEWEST treedt op in het algemeen belang en vordert geen rechtsplegingsvergoeding. Het bestreden vonnis dient dan ook te worden gewijzigd in die zin dat geen rechtsplegingsvergoeding kan toegekend worden in eerste aanleg aan het VLAAMSE GEWEST.

DE BESLISSING:

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het hoger beroep van [] toelaatbaar en gedeeltelijk gegrond.

Het hof hervormt het bestreden vonnis gedeeltelijk en opnieuw rechtsprekend, verklaart het verzet ontvankelijk, doch ongegrond.

Het hof verwijst [] in de gedingkosten, vereffend aan de zijde van het VLAAMSE GEWEST op nihil.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **31 oktober 2013** door

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Griffier